

ŞEHNAZ-HÂVERAN
(Cumhur İlâhî)

DEVİR-İ HİNDİ

MUSULLU HÂFİZ OSMAN EF.

Bu gün ben ol mu şum â şık
gü zel ler şâ hı bir yâ re
Ne gök çek yüz lü dil ber kim
Bu aş kın o du na ya nan
ba ka maz ol dum ağı yâ re
ba kar mı gay ri dil dâ re
Bır rak tım züh dü tak vâ yı
yi tir dim âr u nâ mû su Y.Ömürlü

Bugün ben olmuşum âşık güzeller şâhı bir yâre
Gökçek yüzlü dilber kim bakamaz oldum ağıyâre

Bıraktım zühd ü takvâyı yitirdim âr u nâmûsu
Bu aşkın oduna yanan bakar mı gayri dildâre

Unuttum ilm-i zâhirden ne tahsil eyledim az çok
Müyesser olmadı bâtin kamudan oldum âvâre

Katî müşkil imiş bu aşk beni gıryân ü zâr etti
Gıriftâr olalı ana düştüm nazm-ı eş'âre

Bellirmez zâhirimde gerçi aşkın zahmı hiç ammâ
Velâkin içirimde hasıl oldu sad hezar yâre

Eğer zâhid şarâb-ı aşkı etse nîm kadeh nûş
Hudâ âşıklarına taş atıp düşmezdi inkâre

Benim ahvâlimi her kim ki görse der ki KUDDÜSİ
Acep bir derde düştün sen yürü bul başına çâre⁽¹⁾